

Plâng de dor

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Simt coasa cum se-mpleticește-n iarbă
Și nu mai vrea să muște din trifoi,
Se-mpiedică după un pas, e oarbă,
Ar vrea să lase-o brazdă pentru noi

Să stăm întinși cum am făcut odată
Prin florile deschise către cer
Și savurând cafeaua pe o cioată
Să descifrăm al trupului mister.

Știe și ea, nimic nu se compară
Cu dragostea pe câmp, lângă izvor,
Când secera se-oprește către seară
Și iarba ne ascunde... Plâng de dor.

- Întortocheate farse ale sortii
Printr-un destin la fel de încurcat,
Capitulăm răsând în fața morții,
Dar spune-mi tu, iubite, nu-i păcat

Că n-am păstrat o viață pentru mine
Poiana unde timpu-a stat pe loc?
Am socotit că nu mi se cuvine
Cu focul pasiunii să mă joc.

Cicoarea înfloarește înc-o dată,
Dar urmele de pași se șterg ușor,
În viața asta scurtă și-ncurcată
De cursul tău prin mine îmi e dor.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif